

AATTEEMME ELÄÄ.

(Jatkos ensimäiseltä sivulta)

Ei terrori, verivirrat, vankilat eikä vaino sitä hävitä. Se ei sortunut Pariisin kommunardien kuoleman mukana, se ei sortunut Suomen punakaartilaisien mukana sorakuoppiin, vaan se elää, elää kaikesta huolimatta.

HINGHAM, MASS.

Jospa minäkin lähestyn kerran meidän omaa lehteämme Toveritarta, joka on hyvä opas meille naisille täällä ja kaikkialla. Sen lukemisella voi kehittää itseään ja lapsiaan todelliselle luokkataistelun tulpaleelle. Nyt on toiminnan aika niin naisilla kuin miehilläkin, sillä kapitalismin rautakorko kiristään meitä ja pakottaa meitä tutustumaan sosialismin ja myöskin Kolmannen kansainvälisen periaatteisiin. Meille on tullut Toveritar jo viisi vuotta, jota olen tämän ajan seurannut ja lukenut siitä maailman tapahtumia. Olen kiintynyt lehteemme. En ajattele niinkuin muutamat oikeistopäiset, että mitkäpä tässä, kyllä sitä vielä on aikaa katsella ja oleilla. Ei kuitenkaan valankumous tässä maassa ole kovinkaan lähellä. Ehtiihän sitä vielä taistella oikeuksien puolesta myöhemminkin ja niin edespäin.

S. S. O. piknekit oli meillä kesäk. 19 p:nä. Onnistuivat yli toiveiden. Tulot olivat runsaat, noin 50 dollaria, josta kiitos myös Quincyn tovereille, kun he niin runsaskuisesti ottivat osaa juhlaamme. Tulkaa toistekin. Ylituvan ukko oli myös hyvällä tuulella koko päivän.

Toivon edelleenkin inostusta ja todellista taistelutarmoa toiminnassamme. Lopuksi kehoitan tilaamaan Toverittaren niiden, jolle ei sitä vielä tule. Tilatkaa, ette varmaankaan tule katumaan kauppaanne.

Tuholainen.

NEWPORT, N. H.

Olen odotellut, että joku toinenkin piirtäisi täältä Newportista Toverittareen, vaan turhaan. Niin kai minun täytynee taas jostain pakista ja onhan sitä taas sanomistakin. 18 p. kesäk. meillä oli jotain erityistä, sillä West Concoridin ja Penacookin toverit olivat vierailumatkalla, varustettuna rikkaalla ja monipuolisella ohjelmalla, joten meidän ilmat muodostuivat oikein jättäjäjuhliksi. Ja sitten 19 p. oli kenttäjuhlat, johon otti vielä vieraamme osaa. Sinne oli varattu päivälliset ja sai mitä kukin halusi ravintolasta. Oli vielä urheiluakin. Tällaiset juhlat ne jotain merkitsevät, joista on aineellista, ruumiillista ja henkistä hyötyä. Tällaisia tilaisuuksia pitäisi muodostaa useammin kesässä, ne innostaisivat meitä työllisiä yhteen liittyä. Tahdomme lausua vilpittömät kiitoksiamme vierailutovereillemme, sillä heidän käyntinsä tuotti meidän S. S. Klubille sievoisen summan aineellista omaisuutta, jota me kipeästi tarvitsemekin, niinkuin sen jokainen käsittää, mitä se merkitsee kun pitää tyhjistä alkaa. Vaan hyvät on toiveet, sillä kannatusjoukko on meidän puolellamme. Eikähän noskelaiset olisi viisainta, että tekni yhtyisitte meidän tuholaisten kanssa yhdessä tuhoamaan tuota riisitorjajärjestelmää, sillä se taas nykyään meitä entistä enemmän riistää, sen huomaa jolle työmaalla. Ja mitäpä hyötyä meille siitä on, että me työlliset tällä tavoin toimimme eri ryhmissä ja soiramme toisiamme, kun me

kuitenkin olemme saman valtaloukan kahleissa.

Meillä oli ensimmäinen ompeluseuran kokous 21 p. kesäkuuta Ate Kankaan asunnolla, missä jaettiin käsikirjoitusta, vaan töitä ei riittänyt, enempi puoli jäi ilman. Mutta ensi kokouksessa saadaan niin paljon kuin kukin haluaa. Kokoonnutaan Fiina Blomqvistin asunnolla. Hauskaa on nähdä, kun me työlläisnaiset ymmärrämme oman hyötymme ja koetamme toimia kaikella voimallamme. Ja kun me koetamme kehittää itseämme tietoisiksi, niin meille tulee samalla halu toimintaan ja samalla meiltä jää pois kaikki turhat ja ala-arvoiset hommat ja ajan kulut. Vaikealta tuntuu toiminta näin kuumimpana aikana, kun täytyy päivät hikoilla tehtaan komeeroissa. Jos meidän työnantajillamme olisi vähänkään sääli työlläisiä kohtaan, niin olisivat antaneet talvella työtä, että olisi voitu kuumimman ajan levätä, mutta sitä sääliä heillä ei ole ja siksi meillä työlläisillä onkin suurempi syy heitä ja heidän järjestelmäänsä tuhoata. Siis kaikki tuholaiset innolla toimeen. Toverillisesti, M. R.

SEATTLE, WASH.

Viime kirjoessani mainitsin, että kenttäjuhla tullaan pitämään Pearsonissa, mutta en tiennyt sanoa aikaa. Se pidetään Heinäkuun 9—19 p:nä. 9 päivän lltana juhliitaan haalilla, siellä tulee olemaan kaikenlaista ohjelmaa, puhelta, runoja, lauluja ja muun muassa näytökskappale: "Huh-tikuun Manda", yhdessä näytöksessä. Ja sunnuntaina 10 p:nä on juhlat kentällä Pearsonin haalin pihalla, jolloin suoritetaan ohjelmaa myös. Ja näiten kaikkien muiten hauskuuksien lisäksi pistetään jalalla koreasti.

Laivat lähtee Pearsoniin No. 4 tokalta, päivälaiva lähtee kello 2 päivälä, iltalaiva kello 6:15. Jääkää pois Skanttion Korhulla haali on melkein siinä rannassa. Kyllä siellä on joka ohjaa teidät perille, ruuasta kentällä pitää huolen juhlatkomitea. Siellä tavataan!

Huom. Juhlat panee toimeen Seattlen S. S. Osasto, ja Pearsonin S. S. Osastot yhdessä.

Ja sitten heinäkuun 30 p:nä tulee olemaan se Seattlen S. S. Osaston yksityinen kenttäjuhla Kartuna puistossa, koetakaapas pitää muistissa, että joudutte joukkoon. Toveruudella: Tillie Anderson.

Haavoittunut taistelija

Kirj. Lulu Jussila.

Yön mustassa jylhydessä pilkkahtaa ensimmäinen aamunsaarastus. Koillisella taivaanrannalla näkyy ruskon tulkeltainen nauha, mutta yli talvisen luonnon kaareutuvi vielä tummaksi katto. Tummaman lepää luonto. Puut paljain oksineen kuorittavat kuuraiset oksansa sinervän hangen yli. Länthin kulma on mustin kalkesta. Mutta hetken valaisee sitä häikäisevä välähdyks, ja jokaista välähdyksestä seuraa särkevä pamaus, hukkuu viimein kiviääriä kuularuiskutulen räntään. Luoteessa loistaa tulpalon kajastus. Sen keskeltä leviää paksuja savupilviä ympärillä.

Lumiaavikon rannalla, tuolla huurteisten petäjien keskellä, kohoaa pieni torppa, jonne on väliäkäisesti sijoitettu muutamia haavoittuneita punakaartilaisia.

Kolme lievemman vamman saanut-

ta loikoilee puupenkillä, mutta kaksi, toinen joka on kadottanut kätensä melkein olkapäähän asti, ja toinen, jolta kiväärinkuula on särkenyt polvilumpion, ovat sijoitetut sänkyihin.

Toiset nukkuvat, mutta he kaksi olivat keskustelleet koko yön.

Kätensä menettänyt oli heikkona verenvuodosta. Hän saattoi lausua vain pari sanaa tai nyökäyttää päätänsä, kun toinen häneltä joutui kysyä. Puoliyön aikana oli taistelun melke lähentynyt, ja kasvavalla huolella olivat he kuunnelleet, kuinka komennukset kajahti: "Perääntyäkää!" — "Seis! Aseisiin!" — Syöksyyn mars, mars!" Sitten yltyi kiviäärituli helvetilliseksi. Lopulta puuttuivat siihen kuularuiskut.

Mökkiinkin oli satanut luoteja. Kaksi niistä oli puhkaissut lasiruudun, eräs surmannut kuudennen toverin, joka vast'ikään oli kannettu pois. Peltikappale, joka peitti leivinuunin suun, oli myöskin puhki. Mutta sitten alkoi taistelun ääni etäännyä. Saattoi kuulla huodon: "Viipurilaiset tulevat!" Kuului juoksumarsin tahti ja kioloita, kun miehet hevosineen koettivat raahata tykkeitä vaihtatetta pihvin asemiin, tuonne mäen taan.

Nyt kuului räntinä kaukaisena lip-latuksena, synnyttäen äänen, joka muistutti nopeaa pikkukivien pudottelemista puroputuksen alle. Joskus jyrähti enää tykki.

Aamulla tuli Punaisen Ristin sisar erään välskärin seurassa torppaan. Jokaisen siteitä korjattiin. Polveen haavoittunut nuorukainen vavahiti, kun kääre irrotettiin hänen jalastaan, ja hän huomasi jodipullon välskärin kädessä.

"Se estää mädäntymisen", selitti sisar, kumartuen korjaamaan haavoittuneen päänalusta. Poika jäi katsemaan noita tyttökasvoja, jotka kaudena, pakkasen punaamina kurkistellivat tutusti käärityn huivin alta. Samassa tunti hän haavassaan kauhean polton, joka oli saada hänet tuskasta karjaisemaan. "Se on valmis jo!" huudahti sisar. Välskäri oli todellakin pojan neittoa katsellessa nopeasti suorittanut tehtävänsä.

"Joko kuula on poistettu?" kysyi sotilas.

"Ettekö te muista!" huudahti sisar nauraen. "Johan se otettiin eilisiltana! Tiedättekös, minäkin tappelin tänään. Kun lahtarit tulivat tänne niin piti minun puolustaa monia hoidokkiani." Ja hän katsoi iloisin, avoimin kasvoin poikaan: "Huomenna voimme siirtää teidät jo kaupunkiin. Tänään ei riitä hevosiä. Meillä on vaarallisemmin haavoittuneita tovereita. Heidän täytyy saada ensiksi apua!"

He kääntyivät toisen sängyn puoleen ja auttoivat kädettömän miehen rekeen. Hetken kuluttua palasi sisar takaisin. Hän istuutui vuoteen ääreen, tarjoten vettä haavoittuneelle. Nuorukaisen juotua sanoi hän: "Te taistelitte urheasti! Minä olin aivan lähelläne, kun haavoittuitte."

Hän valkeni.

He katsoivat toisiinsa.

Pojan säteilevät silmät osuivat tyttön silmiin. Ja nuo avonaiset kasvat kääntyivät syrjään, ikäänkuin peläten ilmaisevansa jotain salaisuutta. Mutta sitten hän naurahti taas iloisesti ja sanoi: "Ei! Nyt minun täytyy lähteä. Meillä on monessa torpassa haavoittuneita. Viime yö oli verinen yö. Hyvästi pojat! Kyllä minä illemmällä taas palaan!"

Ja hän hypäsi parilla askeleella ovelle, kiruhtaen ulos.....

Taas jyrähti tykki. Vieläkin kerran. Avonaisesta ovesta oli kuularuiskujen laplatus kuulunut selvemmin.

Punakaartilainen sängyssä sulki silmänsä. Ajatukset ristellivät hänen aivoissaan. Kuinka verinen sentään on vapauden hinta? Kuinka monta elämää, jäsentä ja onnea siinä tuhoutakaan. Mutta sittenkin! Eikö se avaa, tämä taistelu ihmiskunnalle uuden, onnellisen elämän portit? Kaikki mitä urhaamme on pientä suuren päämäärämme rinnalla. Jospa parainisin pian! Tuolla kentällä tarvitaan. Jokainen kiviääri on vapauden sanoma.

Oi te toverit!

Ja hänen ajatelmansa kuljivat kentille veljien pariin. Siirtyivät sieltä kirkkaskasvoiseen "sisareen."

Ulkona on yö valjennut päiväksi. Aurinko loistaa hangelle jota punaa taistelun veri.

Mutta sisällä odottaa haavoittunut nuorukainen välskäri seuralaisineen ja jodipulloineen, eikä hänen kasvonsa puhu siitä tuskasta, jota haavansa hänelle tuottaa.

TILAA TOVERITAR!

HANNAN S. S. O. ompeluseuran kokoukset pidetään jokaisen viikon torstaina, kello 8 j.p.p. Huom! Kahvia saatavana joka kokouksen loputtua.

ABERDEENIN S. S. CLUBIN ompeluseura kokoontuu joka torstai klo 2 ip., 713 E. 1st St. — Tervetuloa.

HOQUIAMIN S. S. O. ompeluseuran kokoukset pidetään osaston talolla, Akjclausa, joka torstai, kello 2 j.p.p. Osote: 315—10th St., Hoquiam, Wash.

PORTLANDIN S. S. OSASTON ompeluseuran kokoukset pidetään joka kuun ensimmäinen ja kolmas torstai osaston talolla klo 8. Osote 719 Montana Ave.

WAUKEGANIN, Ill., S. S. O. viralliset kokoukset pidetään joka kuukauden ensimmäisenä ja kolmantena torstaina, alkaen kello 8 illalla. — Osaston ompeluseuran kokoukset ovat joka toinen torstai, alkaen klo 2 j. p. p. Kahvia kokouksen loputtua.

Humalia ja Maltaita kotivalmisteista juomaa varten.

Gold Crest Maltaat on 100 pros. puhtaista ohrista valmistettua.

Gold Crest Humalat ovat parhaita californialaisia Humalia.

1 kannu Gold Crest Maltaita)	
1 paketti Gold Crest Humalia)	\$1.50
3 kannua maltaita ja 3 pakettia humalia	\$4.00
6 kannua maltaita ja 6 pakettia humalia	\$6.25
12 kannua maltaita ja 6 pakettia humalia	\$12.00

Valmistettu Milwaukeeessa.

Lähetäkää raha tulemaan postitai expressi maksuosoituksena.

Lähetämme heti tilaukseenne tulemaan pakettipostin välityksellä.

Gold Crest Products Co.,

51 Oneida Street, Milwaukee, Wis.

JOS OLETTE KIPEÄ

Pyytäkää VAPAA

LÄÄKEKIRJA — No. 5

Sillä on yli 25 muista ja neljän tautia sell. tetrinä. Kun myöskin täydellinen luettelo suomalaisista kotilääkkeistä. Mistä jokainen voi itse valita sopivan lääkkeen taudilleen, samaten myöskin lääkkeiden hinnat y. m.

Lääkkeet eivät ole patentoituja, vaan teollisuuslainsäädännön voimassa Suomessa on jo kätetty monia kymmeniä vuosia.

Tämän kirjan saatte vapaasti ja pitlisä sen oia jokaisessa suomalaisessa kioskissa, sillä ette tiedä koska sitä tarvitte, varokaa hembuukilääkkeitä ja hembuuki-tohtoreita.

—Lignell'in Aptekki on suurlin—
—Suom. Aptekkililike Yhdyksälloissa—

P. A. LIGNELL CO., Superior, Wis.